

مواجهه حضرت ابراهیم علیه السلام
با نمرود در ادعای
ربوبیت نمرود

دکتر باقرپور کاشانی

مواجه حضرت ابراهیم علیه السلام با نمرود در ادعای ربوبیت نمرود

خداوند به ابراهیم، سلطنت و حکومت الهی داد و او را خلیفه‌ی خودش در زمین قرار داد.

در سوره‌ی مبارکه‌ی بقره، آیه‌ی ۲۵۸:

﴿الَّذِي تَرَىٰ إِلَىٰ الذِّبْحِ إِِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ
الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ ۗ قَالَ إِِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ
مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ﴾

«آیا ننگریستی به کسی که چون خدا او را پادشاهی داده بود.»

کی بوده این جا؟ نمرود بوده. به نمرود پادشاهی داده بود.

«با ابراهیم درباره‌ی پروردگارش به مجادله و ستیز و گفت‌وگوی بی‌منطق پرداخت. هنگامی که ابراهیم گفت: پروردگارم کسی است که زنده می‌کند و می‌میراند.»

تو می‌گویی ﴿أَنَا رَبُّكُمْ أَلَا عَلَيَّ﴾، ادعای خدایی می‌کنی! خدای من شخصیتی

هست که می‌میراند، زنده می‌کند و می‌میراند!

«او گفت: من هم زنده می‌کنم و می‌میرانم.»

علی بن ابراهیم در تفسیر آورده دو نفر در عصر نمرود بودند، این‌ها محکوم به مرگ بودند، باید کشته می‌شدند، این دو را گفت بیاورید.

مواجه حضرت ابراهیم علیه السلام با نمرود در ادعای ربوبیت نمرود

یک نفرشان را آورد، گفت این محکوم به اعدام بوده، این را چه کارش می‌کنم؟
آزادش می‌کنم! این باید می‌مرده این را من زنده کردم، زندگی به او دادم! تو
می‌گویی خداوند می‌میراند و زنده می‌کند، من هم به این زندگی دادم!
آن نفری هم که محکوم به اعدام بوده همان جلو سرش را زدند، جلوی حضرت
ابراهیم. کشته شد، گفت دیدی؟ من این را هم کشتم!
حضرت ابراهیم علیه السلام گفت حالا که این را کشتی، این را دوباره زنده کن!
این جا نمرود ماند!

تعبیر بعدی این است:

«ابراهیم گفت: مسلماً خدا خورشید را از مشرق بیرون می‌آورد، تو آن را از
مغرب برآور.»

گفت خورشید از مشرق طلوع می‌کند، تو کاری بکن از مغرب طلوع کند! در
مغرب غروب می‌کند تو کاری بکن در مشرق غروب کند!
«پس آنکه کافر شده بود، متحیر و مبهوت شد.» ﴿فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ﴾؛ «و خدا
گروه ستمگر را هدایت نمی‌کند.»

این روایتی که عرض کردم حضرت ابراهیم علیه السلام فرمودند این را که
کشتی زنده کن، این را مرحوم علامه مجلسی در جلد ۱۲ بحار الأنوار، صفحه‌ی
۳۴ آورده است.